

MORAVIČANSKÝ ZPRAVODAJ

Výpis z usnesení ze 4. veřejného zasedání zastupitelstva obce Moravičany, konaného dne 6. 5. 2015

Zastupitelstvo mimo jiné projednalo a schválilo:

- Hospodaření obce za leden až duben 2015
- Nájemní smlouvu na část pozemku p. č. 173/5 a 181/5
- Smlouvu o poskytování pravidelného servisu výpočetní techniky, aplikací a archivaci dat a firmou ASI informační technologie s.r.o, Mohelnice na období od 1. 6. 2015 do 30. 5. 2017
- Smlouvu o právu provést stavbu č. IV-12-8010435/1- přípojka VN k provozovně VIMBRA Moravičany.
- Zadání vypracování zadávací dokumentace a provedení veřejné soutěže na akci malého rozsahu „Nákup techniky a separačních nádob k zajištění systému odpadového hospodářství obce Moravičany“ za částku 16 tis. Kč. Ing. Jaromíru Zikmundovi, Lipník nad Bečvou.

Celý text usnesení je zveřejněn na webových stránkách obce.

Gustav Frištenský ve vzpomínkách paní Marie Hánišové z Moravičan

Karel Faltýnek, Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci

Vzpomínky každého člověka tvoří naprosto originální soubor a celoživotně formují osobnost svého nositele. Vzpomínková vyprávění samotná pak často velmi pozoruhodným způsobem dokreslují mnohé dějinné události. Děje se tak i navzdory faktu, že někdy mohou podléhat určitému druhu zkreslení způsobenému jednak svým značným časovým odstupem od popisovaných událostí, ale i emotivním prožitkem každého vypravěče. Přesto jim však nelze upřít mimořádnou hodnotu v oblasti historického bádání. Ne jinak je tomu i v případě paní Marie Hánišové z Moravičan. Její vyprávění a osobní zážitky týkající se výrazné litovelské osobnosti, a bezesporu jednoho z nejvýznamnějších sportovců, kterého náš národ kdy měl, pana Gustava Frištenského, považují za natolik zajímavé, že si je dovoluji uveřejnit na stránkách této ročenky. Paní Marii Hánišovou jsem navštívil několikrát. Tato žena prožila u Frištenských třináct měsíců v letech 1946-1947 a do zbytku svého života si od nich odnesla jedny z nejkrásnějších svých vzpomínek, které si často a ráda vybavuje. Paní Hánišová uchovává dodnes jako vzácnou památku několik osobních dopisů od „pana šéfa“, jak o Mistru řecko-římského zápasu hovoří a rovněž několik pohlednic a novinových výstřižků, jež dílem dostala darem od Mistra Frištenského samotného, anebo je v průběhu svého života našla porůznu v denním tisku. S láskou opatruje také osobní památníček, kde je nejen vlastnoruční věnování pana Gustava a jeho manželky Miroslavy, ale i věhlasného básníka Petra Bezruče a dalších Mistrových přátel. Také opatruje Gustavem Frištenským vlastnoručně vykovanou podkovu, jež rovněž od „pana šéfa“ obdržela darem. Velice ráda také listuje v knize „Silný jako Gustav Frištenský“. Je mi velikou ctí na tomto místě uvést, že příběh paní Marie Hánišové, týkající se Mistra Gustava Frištenského, mě natolik zaujal, že ačkoliv nemám žádné sportovní nadání a těmto věcem prakticky vůbec nerozumím, přesto jsem i já pojal k jeho osobnosti a k jeho sportovním výkonům pravou a nefalšovanou úctu. Na setkání s paní Hánišovou budu dozajista sám do konce svého života rád vzpomínat. Vyprávění paní Marie jsem se snažil ponechat co možná nejvíce v jeho autentické podobě, převážně hanácké vyprávění jsem však převedl do spisovného jazyka a sestavil jej do formy reportáže. A tak tedy přijměte moje pozvání na procházku do časů, kdy slovo „doping“ bylo zcela neznámým a hlavně naprosto nepřijatelným pojmem. Rád bych Vás čtenářům představil. Můžete prosím na začátek říci něco o sobě?

Narodila jsem se v Moravičanech roku 1925 a za svobodna jsem se jmenovala Válková. Na své dětství ale nevzpomínám ráda. Přihodila se nám tenkrát velmi nešťastná věc, která ve své době nebyla nijak běžná a tenkrát byla rovněž svým okolím úplně jinak hodnocena a chápána, než v současnosti. Naši rodiče se totiž v době, kdy mně ještě nebyly ani tři roky, rozvedli. Mému mladšímu bratrovi byl sotva rok. Byl to vůbec úplně první rozvod v naší obci.

Pocházeli jsme z poměrně chudé domkářské rodiny a vychovával nás potom náš tatínek se svojí maminkou. Dětství tudíž bylo poměrně neradostné. Vinou předsudků tehdejší doby, a to například i ve škole mezi spolužáky a potom tak porůznu, jsme tím oba sourozenci pochopitelně trpěli. Bylo na nás totiž pohlíženo tak říkajíc „skrz prsty“. Kdo je vlastně moje maminka jsem se dověděla, až když mi bylo 12 roků, a přitom celou tu dobu žila prakticky téměř jako naše sousedka, jen o několik baráček vedle. Takže si patrně jen málo kdo dovede představit, jak mi bylo. My děti jsme ovšem za to nemohly. Vzpomínám ale ráda například na pana učitele Františka Kruše, který mě ve škole učil. Byl to velmi dobrý učitel a nejen že děti měl rád, ale také mezi nimi nečinil žádného rozdílu. Byl velmi činný v organizaci Sokol a za války byl velmi významným odbojářem. Konce války se však bohužel nedočkal. Položil hrdinně svůj život při své odbojové práci. Obecnou školu jsem vyšla ve školním roce 1938/39, tedy v době, kdy právě začala válka. Do měšťanky jsem již chodit nemohla. Byli jsme chudí a tenkrát na to vůbec nebyla správná doba, aby se člověk mohl vzdělávat, i když nadání třeba na to i měl. Ale to se dnes jen stěží dá vysvětlit, musí se to prožít, a pak člověk může hodnotit, jaké to bylo tenkrát a jaké je to dnes. Hlady jsme sice netrpěli, tatínek pracoval ve zdejší mlékárně, a měl nárok na deputát, tedy potraviny. Ale do školy jsme třeba chodili bosky, na boty prostě peněz nebylo. Tedy vám nezbylo nic jiného než jít pracovat. Kde jste všude pracovala, než jste nastoupila u Frišenských? Mým velkým, avšak nikdy nenaplněným přáním, bylo stát se zdravotní sestrou. Ovšem vzhledem k okolnostem, to nebylo možné. A tak jsem alespoň celý život byla členkou Červeného kříže, a tím pádem i dobrovolnou zdravotnicí. Ke Frišenským do Litovle jsem nastoupila až 1. ledna roku 1946, tedy až po válce. Do té doby jsem, a to hned krátce od ukončení obecné školy, byla v podstatě „na službě“, jak se tenkrát říkalo, u zdejšího moravičanského rolníka, nebo spíše sedláka, pana Králíčka. Jednu velikou výhodu jsem tím, že jsem vyrůstala u tatínka, přeci jenom získala. Vychoval mě totiž tak trochu jako chlapce. A to byla dobrá příprava právě třeba do hospodářství. Uměla jsem se rychle a správně rozhodnout a zastala jsem i ledacos, na co si tenkrát jen tak někdo netroufal. Jezdila jsem například i traktorem. Orala jsem na poli, sela, sklízela. To se mi velmi líbilo a byla jsem spokojená. Pan Králíček byl zároveň zaměstnán i na Pracovním úřadu v Litovli, což bylo za okupace naše okresní město, a tak se podařilo i to, že jsem nemusela během války nikam do Německa. Takové štěstí mnozí tenkrát neměli a nemálo jich to i zaplatilo životem. Nemusela jsem tak jít pracovat ani například do Loštic na pilu k panu Haukovi. Nebyl to zlý člověk, ale přeci jenom byl německé národnosti, a já u žádného Němce pracovat nechtěla. Jaké byly vaše první dojmy u Frišenských? Jak vás přijali?

U Frišenských jsem nastoupila, jak jsem již řekla, 1. ledna 1946 a celkem jsem u nich strávila překrásných 13 měsíců. Původně jsem měla být jako pracovní síla v Lužicích u Šternberka, kde Frišenští vlastnili dvůr o rozloze 200 měřic. Ale potřebovali tenkrát pomocníci v domácnosti, kuchařku. Paní Růžena Karlová, která tam byla přede mnou, si našla jiné zaměstnání. U Frišenských bylo zvykem, že pomocníci v domácnosti mívali vždy jen jednu. A tak jsem přijala tuto nabídku. Bez nadsázky mohu říci, že to bylo nejšťastnější období mého života, a to nejen proto, že jsem byla mladá. Bylo mi krátce 21 roků. Manželé Frišenští ale byli velmi hodní lidé. Za celou dobu co jsem u nich byla, si nepamatuji, že by se například mezi sebou byli pohádali nebo něco takového. Ti dva se měli upřímně rádi. Paní Miroslava byla vzdělaná a moudrá žena, zpěvačka a velká Sokolka. Byla velmi hodná a přátelská, rovněž i nesmírně tolerantní a empatická. Pan Gustav pocházel z rolnické rodiny, do škol tím pádem tedy také moc nepřišel, právě tak jako já. Ale přesto, že se věnoval tak drsnému sportu, řecko-římskému zápasu, měl nesmírně jemnou povahu, byl velmi inteligentní a dokázal se pohybovat i mezi velmi vzdělanými lidmi. Soudím, a daleko pravdě nebudu, že dnešní sportovci ve své valné většině, nemohou panu Frišenskému sahat ani po kotníky, když se to řekne tak lidově. Mám na mysli jeho jen těžce popsatelnou velikou skromnost, způsoby jeho vybraného chování a vůbec přístup k ostatním lidem. Byl to lidumil v pravém slova smyslu, ryzího srdce a charakteru. Oba také pocházeli z rodin, kde bylo více sourozenců. Nebudu ale vyprávět to, co je možné si dohledat v knížkách, pokusím se sdělit spíše své osobní zážitky anebo to, co jsem u nich slyšela třeba vyprávět. Lépe si tak uděláte představu, jak se u nich žilo. V době, kdy já jsem tenkrát přišla do Litovle, tak mezi takovýmto městem a právě třeba Moravičany byl velký rozdíl. Moje rodná obec byla tehdy čistě jen zemědělská, cokoliv jiného bylo spíše výjimkou než pravidlem. V Litovli ale bylo v té době zcela jiné prostředí. Z mého pohledu spousta obchodů, menších či větších firem a také způsob života tamějších obyvatel se oproti vesnici lišil. Bylo to již přeci jenom město, a tak tam nacházelo pracovní příležitost mnoho takových lidí, jak jsem byla já, a sice jako pomocnice v domácnosti a kuchařky. Když jsem se byla poprvé u Frišenských představit, tak pan Gustav mi položil ruku na rameno, až se mi pod tíhou jeho dlaně téměř podlomila kolena a pravil: „Tak ty jsi naše Mariánka...“ Řekl to ale velmi vlídně a „po česku“. Já se hned omlouvala, že jsem prostě venkovské děvče. Že sice česky umím, ale že přeci jen o mnoho bližší je mi naše hanácké nářečí, a že tudíž se může stát, že moje čeština nebude z počátku dokonalá. Ale paní mi řekla: „Mariánko, to vůbec nevádí. S tím si nedělejte nijak těžkou hlavu. Vždyť tady v Litovli se všude mluví hanácky, a tak budete prostě mluvit tak, jak budete. Vždyť zde máme ve městě lékaře, pana doktora Rýznara, nu a vidíte. Je to lékař, a jak krásně hovoří hanácky! A ještě jednu věc vám povím. Dnes je již jiná doba. Je po válce a všichni jsme se dočkali svobody. A tak vás prosím, abyste mě neoslovovala „milostpaní“, ale říkejte mi jen krátce „paní“. A tady našemu „pánečkovi“ (což byl její domácí výraz), říkejte „pane šéf“. A takto jsem se stala téměř členem rodiny Frišenských. Starala jsem se o domácnost, vařila, poklízela domácí zvířata, která v Litovli Frišenští chovali. Byly to dvě kozy, někdy i s kůzlátky, prasátko a několik slepic. Také jsem se starala o zahrádku. Bylo to úplně jako bych měla svoji vlastní domácnost. Neobyčejnou vlídnost vůči mně projevila paní

tenkrát, když se ukázalo, že nejsem přímo vyučená kuchařka, ale že mě tomu všemu naučila moje babička. Přála si totiž, aby u ní pracovala vyučená kuchařka. Paní byla tenkrát trošičku zklamaná a říkala mi: „Mariánko, myslela jsem, že jste vyučená kuchařka, no ale nejste. Nu co. Nějak to ale zvládneme“. A tak za velice krátkou dobu jsem získala veškerou důvěru a paní Frištenská byla se mnou spokojená. Velmi jsem obdivovala cvičební nářadí pana šéfa a vzpomínám si, že když mi jej ukazoval, zkusila jsem jednu činku zvednout. Kolik vážila, to nevím, ale byla ze všech nejmenší. Přesto jsem ji ale vyzvedla jen tak kousíček nad zem a dále to nešlo. Pan šéf rychle povídá: „Dost! Raději to už více nezkoušej! To může být i nebezpečné! To není pro tebe!“ A činku vzal a vysoko ji vyzvedl, jako by nevážila vůbec nic. Záda mě bolela a pan šéf mi musel pomoci se narovnat. A pak říká: „Ta nářadí již raději více nezkoušej zvedat. Jsou těžká. Ale podívej, co já všechno dokážu uzvednout.“ A musím říct, že jsem skutečně koukala. K této příhodě bych ještě ráda dodala, že jsem ze své předchozí služby v zemědělství byla zvyklá nosit zcela běžně dosti těžká břemena. Avšak ani na tu nejmenší činku pana Frištenského jsem jednoduše „neměla“. Nedlouho po této příhodě přivezli Frištenským uhlí. Bylo tenkrát zvykem, že jeho uložení bylo prací pro pomocnou sílu v domácnosti, tedy pro mě. Ale pan šéf si vzal lopatu, kolečka a vozil to uhlí docela daleko. Když jsem mu chtěla alespoň pomoci, tak pravil: „Ne Mariánko, to uhlí odvezu sám. Potřebuji si procvičovat svaly. Ty máš svoji práci. Pomáhej paní a moc prosím, nenechej ji nic dělat“. Tenkrát jsem se dověděla, že paní Frištenská je nemocná na srdíčko a že trpívá i epileptickými záchvaty. To také bylo důvodem, proč ji pan Gustav raději moc nebral na svoje cesty. Obával se právě o její zdraví. Brzy po mém nástupu jsem od paní Miroslavy dostala také památníček, jak mi tenkrát bylo řečeno s erbem jednoho z bouzovských pánů na titulní straně. Paní Frištenská mi tam vlastnoručně vepsala báseň od Eduarda Kiplinga s názvem „Když...“, s datem 27. 2. 1946 a mám v něm vlastnoruční podpis pana šéfa a jeho obrázek. Například dne 7. 4. 1946 mi tam jeho synovec, Gustav mladší, napsal verš tohoto znění: „Stůjte pevně v člunu žití/ v proudu dobrém nebo zlém/ šťastná hvězda nechť Vám svítí/ v roce čtyřicátém šestém.“ Jsou v něm podpisy a věnování i několika dalších lidí, kteří přicházeli ke Frištenským na návštěvy. ...pokračování příště

Proveďte si kontrolu platnosti občanského průkazu

V letošním roce (a v r. 2016 a 2017) končí platnost občanského průkazu (OP) poměrně velkému počtu občanů. Proveďte si proto kontrolu platnosti svého OP. Žádost o výměnu lze podat nejdříve 60 dnů před ukončením platnosti. Vyhotovení trvá cca 3 až 4 týdny s ohledem na to, že výrobu OP zabezpečuje centrálně Státní tiskárna cenin Praha. Výměna je bezplatná (správní poplatek 500 Kč se hradí pouze pokud občan žádá o OP s kontaktním elektronickým čipem). Předkládá se dosavadní OP, doklad o případné změně nebo doklad potvrzující nový údaj (např. potvrzení o změně místa trvalého pobytu, o změně rodinného stavu, diplom). Pokud bude OP při podání žádosti již neplatný, nelze jím prokazovat zapsané údaje a bude vyžadován rodný list, popř. další doklady. Fotografie se pořizuje přímo při podání žádosti, občan tedy fotografii nepředkládá a ani sám nevypisuje tiskopis žádosti - pouze předloží požadované doklady pracovníci u přepážky, která po pořízení fotografie žádost zpracuje, vytiskne a občanovi předloží jen ke kontrole správnosti a úplnosti údajů a k podpisu. Postup výměny OP u občanů, jejichž dlouhodobý závažný zdravotní stav neumožňuje dostavit se na městský úřad, je třeba dohodnout s pracovníci úseku OP MěÚ Mohelnice pí Ivetou Navrátilovou, tel. 583452106, e-mail navratilovai@mohelnice.cz Další informace k výměně OP lze získat také na webových stránkách Ministerstva vnitra ČR www.mvcr.cz v sekci „služby pro veřejnost – rady a služby – osobní doklady“.

MěÚ Mohelnice, Odbor správní

Plánujete cestu do zahraničí?

K cestám do států Evropské unie (EU) lze použít platný cestovní pas nebo platný občanský průkaz. Ministerstvo vnitra ČR a Ministerstvo zahraničních věcí ČR nedoporučují používat k vycestování občanské průkazy s oddělenou vyznačenou částí (s odstříženým rohem z důvodu změny povinných údajů zapsaných v obč. průkazu), protože odstřížení rohu by v případě prokazování totožnosti držitele ve státě EU mohlo být považováno za vyznačení neplatnosti občanského průkazu nebo za jeho poškození. Cestovní doklady by měly být platné minimálně po dobu plánovaného pobytu ve státě EU. K cestám mimo státy EU je třeba platný cestovní pas. Zkontrolujte si jeho platnost a ověřte si u zastupitelského úřadu daného státu, jaká minimální doba platnosti cestovního pasu je vyžadována. Žádost o vydání cestovního pasu se podává u obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu je občan ČR přihlášen k trvalému pobytu. Vyhotovení cestovního pasu trvá cca 20 – 30 dnů s ohledem na to, že cest. pasy jsou vyhotovovány centrálně ve Státní tiskárně cenin Praha. K vycestování do zahraničí musí mít vlastní cestovní doklad každý občan ČR, tedy i děti! Děti mohou mít do států EU rovněž občanský průkaz. O vydání občanského průkazu mohou požádat rodiče i pro děti mladší 15 let. Další informace lze získat na webových stránkách Ministerstva vnitra ČR www.mvcr.cz v sekci „služby pro veřejnost – rady a služby – osobní doklady“ a Ministerstva zahraničních věcí ČR www.mzv.cz. Kontaktní osobou pro úsek občanských průkazů a cestovních dokladů je na MěÚ Mohelnice pí Iveta Navrátilová, tel. 583452106, e-mail navratilovai@mohelnice.cz

MěÚ Mohelnice, Odbor správní

V návaznosti na článek v minulém zpravodaji, který se zabýval historií komunikací v Moravičanech a autorským názorem na plánovanou rekonstrukci návsi, přinášíme další reakci, tentokrát z pera pana Ing. Bohumila Kašpara.

Úprava návsi v Moravičanech

Současný stav:

V Moravičanech je náves uličního typu, kterou prochází silnice III. třídy č. 4441 od Mohelnice na Řimice. Na ni, jako tzv. pátevní silnici, navazuje silnice: č. 4442 od Loštice, č. 4443 k nádraží Moravičany, č. 4444 z Doubravice do Palonína a č. 4445 na kraj Mitrovic. Tyto všechny silnice jsou asfaltové, pouze úsek po návsi v délce cca 400m je ze žulových kostek a krajnice z lomového kamene naplocho. Šířka vozovky je 5,2m a celková šířka je 8,5m. Rozdílnost materiálů asfalt – záhřevný a naproti tomu kamenná dlažba – studená způsobuje, že silnice v tomto úseku je daleko častěji namrzlá, zledovatělá a kluzká. Nebezpečné je to pro motoristy, cyklisty i chodce. Nejlépe stav věci vyjadřuje věta: „Dneska je zas ta silnice jak sklínka!“. A to je v zimním období často. Pominout nelze ani hluk od kol projíždějících aut, zejména v noci, kdy je klid. Spaní při otevřeném okně je téměř nemožné. Silnice byla vybudována před více než sedmdesáti lety a její stav neodpovídá dnešním nárokům na bezpečnost stále narůstající motorizace. Cyklisté raději využívají souběžné chodníky, aby se vyhnuli drncání po kostkách nebo dokonce po krajnici. Požadavek na zachování dlážděné silnice (jako kulturního dědictví) je zcela neopodstatněný a nepřijatelný. Silniční provoz bude stále narůstat a jeho bezpečnost je prvořadá věc. Ve vedlejších Lošticích je celé náměstí vydlážděno, ale průběžná silnice Mohelnice - Olomouc je asfaltová.

Budoucnost:

Obec Moravičany zadala zpracování projektu úprav návsi, který by měl mimo jiné zvýšit bezpečnost provozu na silnici a chodnicích. Zadání projektu bylo chybné a navrhované řešení v důsledku toho bylo špatné. V návrhu se předpokládá rozšíření silničního tělesa na návsi o 1/2m, t.j. na 9 m. Prostředkem by měl procházet 6m asfaltový pruh, jako obousměrná vozovka a po stranách 1,5m jízdní pruhy pro cyklisty. Ty by měly být z jiného materiálu než asfaltová vozovka a musí je spravovat obec. Cyklista, který bude projíždět obcí, pojedě kousek v normálním provozu. Pak asi 350 metrů po návsi v jízdním pruhu a pak zase v normálním provozu. Jízdní pruhy povedou samozřejmě přes 4 autobusové zastávky, kde budou blokovat provoz stojící autobusy při nastupování a vystupování. Po celé délce návsi bude zákaz stání a parkování jakýchkoliv vozidel, protože budou překážkou silničního provozu. Pro parkování vozidel budou vytvořena parkovací místa u některých domů na širší straně návsi a budou ze zatravněvacích dlaždic. Toto řešení bude zřejmě rarita možná v celé Evropě, protože se ani v budoucnu nedá předpokládat prodloužení těchto jízdních pruhů kterýmkoliv směrem. Zajímavé by bylo zjistit, jakým způsobem hodlá obec zajistit, aby na návsi nezastavovali a nestáli řidiči cizí, situace neznalí. Navrhují, aby silnice byla asfaltová v původní šířce 8,5m.

Chodníky na návsi:

Návrh projektu předpokládá, že převedením cyklistů na silnici je vyřešena bezpečnost na chodnicích při výjezdu motorových vozidel obyvatel návsi. Chodníky proto ponechává na stejném místě jako dosud, jen je zužuje o 1/2m.

To je naprostý omyl. Příčinou nebezpečných situací při výjezdu aut ze vrat je malý odstup chodníků od vrat. Vyjíždějící řidič dnes v mnoha případech nemá dostatečný rozhled při (přejezdu chodníku) výjezdu z domu, a když už jej má, tak už zatarasil předkem auta větší či menší část chodníku. Podle zákona: Řidič vozidla, který vjíždí na komunikaci z míst mimo ni, nesmí ohrozit účastníky provozu na této komunikaci. Podle svých osobních zkušeností pokládám za nejmenší odstup chodníku od vrat 1,5m. Na širší straně návsi je toto možno bez problémů dodržet. Navíc je třeba vyřešit bezpečný výjezd cyklistů z uličky od školy. Chodník na této straně zřejmě nebude úplně rovný. Měl by mít šířku 2m, jako dosud, protože místní starší obyvatelé a děti budou po něm zase jezdit na kole radši než v silničním provozu. Na protilehlé užší straně návsi, by se měl chodník přesunout k silnici. Vedle obrubníků ponechat zelený pásek kvůli sloupům veřejného osvětlení a vedle vybudovat chodník max. 1,5m široký. Umožní se tak obyvatelům na této straně parkování automobilů těsně u domů.

Výjezd z Hliníků:

V návrhu je zrušení vidlicového výjezdu z Hliníků na silnici. Výjezd má být jen jeden v prodloužení komunikace před rozdělením. Měli by se vyjádřit motoristé z Hliníků, kteří vyjíždějí brzy ráno, když ještě není ani posyp, ani prohrnutý sníh. Současná úprava návsi je stará téměř osmdesát let a jednotlivé dílčí úpravy se dělaly podle představ a možností té které doby. Přestává vyhovovat zejména kvůli prudkému rozvoji motorizace (s auty se vyjíždí z domu i několikrát denně) a je třeba, aby nové úpravy byly udělány v prvé řadě z hlediska bezpečnosti a účelnosti ke spokojenosti především našich občanů. Tyto úpravy budou možná na příštích 80 let nebo i víc. Neměly by být samoučelné, vynucované různými lobby a firmami, jak je tomu v případě mostu přes Třebůvku. Tato jistě potřebná a impozantní stavba s vozovkou o 40cm níž a sníženou lávkou pro chodce by byla chloubou všech obyvatel obce.

Dne: 14. 6. 2015

Napsal: Bohumil Kašpar st.

Vážení spoluobčané,

Firma PALOMO, a. s. Loštice oznamuje, že jí byl o víkendu ve dnech 22. – 25. května 2015 odcizen drátěný plot v délce 42 m kolem vodárny, která se nachází na pozemku vedle cyklostezky z Moravičan do Mohelnice. Protože v uvedené lokalitě, konkrétně na farmě v Moravičanech, dochází ke krádežím poměrně často, tak žádáme občany,

kteří si všimli něčeho neobvyklého, aby podali informaci na telefon firmy PALOMO, a. s. nebo na Obecní úřad Moravičany anebo přímo na policii ČR v Mohelnici. Děkujeme za spolupráci, vedení firmy PALOMO, a. s.

Moravičanská karatistka se na závodech

neztratila

Viktorka Knířová, začala navštěvovat náš oddíl karate v Mohelnici teprve v letošním září. Přesto, že ještě nemá ani rok cvičení za sebou, vrhla se v sobotu 23. května do závodů konaných v Krnově s obrovským nasazením. Ve své kategorii 9 – 11 let obsadila po perfektním zacvičení sestavy technik (kata) Heian Shodan skvělé 3. místo. Přejeme Viktorce velkou výdrž a sílu do dalšího cvičení.

vedoucí oddílu Karate Mohelnice o. s. Michal Kostka

Viktorie Knířová (první zprava) při předávání medailí

Sociální komise

V měsících duben až červen oslavili svoje významná výročí tito naši občané:

Pan Jaroslav Kunstfeld	Moravičany	87
Paní Marie Pischlová	Moravičany	80
Paní Zdeňka Vybíralová	Mitrovce	81
Paní Ludmila Joklová	Moravičany	81
Paní Ludmila Svačinová	Moravičany	81
Pan František Kupčik	Moravičany	84
Paní Zdeňka Richterová	Moravičany	82
Paní Anna Pirklová	Doubravice	85
Paní Libuše Lorencová	Doubravice	94
Paní Stanislava Voglová	Moravičany	81
Paní Libuše Mičkerová	Moravičany	81
Paní Helena Purová	Moravičany	84

Blahopřejeme jubilantům k jejich významnému životnímu výročí a do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a mnoho spokojenosti.

Navždy nás opustili:

Pan Zdeněk Homolák	Moravičany	79
Paní Jana Ferenczová	Moravičany	70
Pan Tomáš Vogl	Moravičany	73
Pan Jaroslav Siegel	Moravičany	66
Pan Albert Holubík	Doubravice	72
Pan Marian Ruprecht	Doubravice	33
Pan Antonín Zbořil	Moravičany	70

Hlubokou soustrast pozůstalým, zemřelí zůstanou trvale v našich vzpomínkách.

Svatby v obci

V měsíci červnu si řekly své ANO před starostou obce v Moravičanech dva novomanželské páry: **Pavla Kordošová s Michalem Hennerem** a **Jarmila Kupčiková s Davidem Heinzem**, v červenci budeme oddávat další pár, a to **paní Táborskou a pana Pánka z Moravičan**. Zájem o svatební obřady přímo v naší obci a třeba i v domácím prostředí roste, vedení obce tento zájem vítá, neboť svědčí také o sounáležitosti občanů s naší obcí a vždy se snaží vyhovět specifickým požadavkům snoubenců. **Všem novomanželským párům přejeme úspěšné vykročení na společnou cestu a hodně štěstí.**

Jste nadšený fotograf či skrytý básník?

Mikroregion Mohelnicko si vytyčil jako jednu ze svých aktivit podporu propagace regionu a rozvoje turistiky na Mohelnicku. V letošním roce se podařilo získat dotaci na přípravu a tisk sady nových propagačních materiálů. Konkrétně půjde o letáky popisující zajímavosti jednotlivých obcí a letáky informující o projektech realizovaných v obcích regionu. Za účelem podpory turistického ruchu spravuje mikroregion také webové stránky „Region Mohelnicko ... zastavte se“, které obsahují turisticky zajímavé informace. Jelikož jedna vydařená fotografie dokáže oslovit více než kupa slov, i my bychom rádi vybavili jak letáky, tak webové stránky kvalitními fotografiemi atraktivit našeho regionu. Letáky obcí bychom mohli kromě toho ozvláštnit krátkým veršem vystihujícím charakter a jedinečnost každé obce. Zachycujete rádi krásy, zajímavosti, jedinečnosti, změny, neobvyklosti věcí kolem Vás na fotoaparát? Podělíte se o Vaše fotografie s ostatními obyvateli a návštěvníky regionu? Uvítáme jakékoliv fotografie z historie i současnosti, z přírody i města, z akcí a událostí, fotografie konkrétních objektů i fotografie pocitové. Znáte dobře svoji obec a máte nápad na krátkou výstižnou rýmovačku, která několika slovy vystihne duch Vaší obce? Prosím, v případě, že jste nadšený fotograf či skrytý básník, ozvěte se na tyto kontakty: mohelnicko@mohelnice.cz nebo telefon 731 104 001. Předem velice děkujeme za spolupráci a za Váš zájem o dění v regionu.

Jitka Macháčková,
manažerka Mikroregionu Mohelnicko

Vážení občané, rodiče, milé děti,

přichází čas hodnocení uplynulého školního roku 2014/2015. V tomto roce se škola stala opět trojtřídní a 1. ročník byl vyučován samostatně. Zápis žáků do školy nám ukázal, že počet dětí se bude nadále zvyšovat. Je dokonce možné očekávat otevření další třídy. Bylo investováno do moderního vybavení školy a během prázdnin proběhne generální oprava sociálních zařízení. Snahou všech zaměstnanců školy je další zvýšení úrovně kvality vzdělávání žáků a zlepšení prostředí školy. Celostátní testování úrovně znalostí žáků 5. ročníku (SCIO testy – Stonožka) naši školu zařadilo mezi 20% nejlepších škol v republice. V těchto výborných výsledcích chceme i nadále pokračovat. V tomto školním roce proběhl ve škole celoroční projekt VLAŠTOVKY, který hodnotil přípravu žáků do školy, ale také jejich znalostí a výtvarné dovednosti. Vítězkou této soutěže se stala žákyně 5. ročníku Markéta Navrátilová. Pochlubit úspěchy se mohou žáci školy i v mimoškolních aktivitách. Naše družstvo uspělo ve znalostní soutěži Zlatý list a v konkurenci velkých škol získalo 3. místo. Žákyně Veronika Hrochová dosahuje výborných výsledků ve skupině mažoretek v Mohelnici a účastní se republikových přeborů. Viktorie Kniřová je úspěšná v kroužku karate v Mohelnici. Miroslav Horníček se účastní hudebních soutěží ve hře na trubku a dosahuje kvalitních umístění. Mnoho dalších žáků provozuje aktivně sporty jako kopaná, florbal a další. Přejeme všem mnoho úspěchů v jejich aktivitách. Jménem Základní školy Moravičany a všech zaměstnanců přeji dětem krásné prožití letních prázdnin 2015.

Mgr. František Bek, ředitel školy

Upozornění na uzavření pošty v Moravičanech

Česká pošta oznamuje, že od 16. 6. do 18. 7. 2015 bude otevřena pouze dopoledne v době od 7:30 do 10:30 hod. Od 20. 7. do 23. 8. 2015 bude z důvodů čerpání dovolené pošta v Moravičanech uzavřena. Veškeré uložené zásilky k doručení budou v této době ukládány na poště Loštice. Doručování zásilek v obci zůstává nezměněno. V reakci na toto oznámení chci informovat občany, že se zastupitelstvo obce začíná zabývat možností převzetí poštovní přepážky pod obec, takzvanou Poštu Partner. Hlavním důvodem, je právě neustálé střídání pracovníků na poště, časté zavírání a nevhodná otevírací doba pro občany. V současné době by měla obec obdržet od České pošty soupis úkonů a cenové relace, které by pošta obci platila v rámci tohoto vztahu. Vzhledem k tomu, že objekt pošty je obecní, neměl by být problém s prostory a vybavou. Ve hře by pak byla možnost převést úřadovnu pošty do přízemí budovy obecního úřadu. Pak by tato přepážka mohla fungovat jako pošta i jako pracoviště Obecního úřadu, kde by se vyřizovaly další agendy po celou dobu otevíracích hodin úřadu. V dalším období budeme občany o této záležitosti dále informovat.

Antonín Pospíšil, starosta obce

Dotace pro obec v roce 2015

Ačkoliv obec v letošním roce nerealizuje žádnou větší investici, přes to se snaží využívat možností získávání dotací na své záměry. První dotací v letošním roce je částka 210 tis. Kč na zřízení dvou pracovních míst v rámci společensky účelných pracovních míst a 468 tis. Kč v rámci veřejně prospěšných prací. To nám umožnilo nabrat větší počet pracovníků na údržbu obce. Tyto dotace jsou poskytovány prostřednictvím úřadu práce z evropského sociálního fondu z Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost. Další dotaci jsme obdrželi od Olomouckého kraje v rámci programu Obnovy kulturních památek místního významu v roce 2015, a to částku 40 tis. Kč na rekonstrukci pomníku padlých v Doubravici. Ve hře je pak od stejného poskytovatele příspěvek na rekonstrukci odlehčovacího ramene v Moravičanech. V době vydání tohoto zpravodaje bychom měli vědět výsledek a případně přidělenou výši podpory.

Ministerstvo životního prostředí v rámci Operačního programu životní prostředí schválilo částku více jak 600 tis. Kč na pořízení techniky a separačních nádob k likvidaci bioodpadů a sběru kovového odpadu. Realizovat se má tato akce do října 2015.

Obec má akceptovanou žádost na cca 300 tis. Kč na realizaci zeleně a vypracování generelu zeleně v obci a čeká na schválení. Obec také požádala o dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj na rekonstrukci kříže u cesty do Loštic, který byl poškozen při vichřici na počátku letošního roku. Pokud uspějeme, bude se kříž opravovat ještě v letošním roce. Všem poskytovatelům za podporu rozvoje a života v obci děkujeme.

Aktuality, různé:

- Občané mohou od 1. 7. 2015 využít jízdenku KOMBÍ ZÓNA pro cesty vlakem, autobusem i městskou hromadnou dopravou, a to bez tarifních výjimek. Současné tarifní výjimky budou zrušeny. Cestující zaplatí stejné jízdné jako doposud. Informační brožura bude k dispozici u pokladních přepážek v obsazených stanicích a v informačních kancelářích ČD, a.s. a ve vozech zaintegrováných dopravců. Na webových stránkách KIDSOK je vytvořen odkaz k tématu KOMBÍ ZÓNA <http://www.kidsok.cz/prakticke-informace/kombi-zona/>. V případě potřeby kontaktujte Ing. Radka Mádra – tel. 587 336 658, mail: madr@kidsok.cz.
- Myslivecké sdružení upozorňuje, že v sobotu **15. srpna 2015** budou připraveny pro zájemce tradiční dobroty z divočiny, a to v Kulturním domě v Doubravici od 10:00 hodin.
- Připomínáme možnost odkládání bioodpadu do velkokapacitního kontejneru, a to vždy v sudém týdnu na parkovišti u fotbalového hřiště.

TJ Tatran Moravičany, z.s.

Fotbalisté Tatrana Moravičany ukončili úspěšnou sezónu 2014 - 2015. Bez jediné prohry s jednou remízou a 17 výhrami při skóre 85 :18 se stali vítězi III. tř. sk. B Okresního přeboru s právem postupu do okresního přeboru. Ve vyšší soutěži tak změní od podzimu síly s jinými soupeři, než které jsme byli zvyklí vídat na našem hřišti. Naši útočníci Karel Byvan a Martin Dokoupil se stali vítězi tabulky střelců, první s 31 góly a druhý s 20 góly. Také ostatní hráči se činili a tomu odpovídá i počet jen 18 obdržených branek. Na snímku jsou vítězové po posledním zápase. Uznání a dík patří všem, kteří vypomáhali ve stáncích, u udírny a při dalších činnostech při zajišťování fotbalových utkání. Naše mládežnické družstvo získalo v první sezóně ostruhy a práce trenérů Marka Smékala a Libora Kratochvíla je na jejich výkonech poznat. Podporu jsme cítili i od rodičů dětí a věříme, že tak bude i nadále. Výbor Tatrana se snaží vytvářet pro své členy i návštěvníky utkání co nejlepší podmínky a myslím, že se jim to daří. Přes letní přestávku se budou opravovat šatna a koupelny pro hráče s přispěním Olomouckého kraje a ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. Poděkování patří i příznivcům, kteří na utkání mládeže a mužů chodí a hráčům fandí. V tomto máme velice dobré fanoušky. Po zaslouženém odpočinku nás čeká v srpnu zahájení nového soutěžního ročníku v okresním přeboru. Doufáme, že Tatran Moravičanům ostudu neudělá.

Za výbor TJ Antonín Pospíšil

Zleva první řada: Pavel Bílek, Michal Vařeka, Matěj Kunert, Aleš Haic, Marek Smékal, Martin Dokoupil, Milan Blažek, horní řada: trenér Antonín Pospíšil, Jan Valouch, Milan Rozman, Radek Pavlíček, David Stachel, Zdeněk Hěl, Karel Byvan, Milan Rozman ml., Martin Petřík

První řada zleva: Ladislav Šimek, Jan Smékal, Patrik Válek, Marek Petřík, Vítek Smékal, Horní řada: trenér Marek Smékal, Štěpán Vaněk, Miroslav Horníček, Martin Heinz, Ondřej Motyka, Lukáš Kratochvíl, trenér Libor Kratochvíl, vedoucí mužstva Jiří Motyka

Spolek Crazy Jump Moravičany

Dne 11. 7. 2014 se uskuteční v Moravičanech již druhý ročník závodů Crazy jump vol. 2. Na letošní rok jsme si pro vás připravili novinky v podobě pitbikové exhibice (malá motorka) a pro návštěvníky i petanque, který bude volně přístupný během celého roku. Nejlepší jezdci předvedou triky na MTB a BMX kolech. Akce bude probíhat v areálu bike parku za fotbalovým hřištěm. Začátek závodů plánujeme na 14:00. Jezdci budou mít možnost trénovat od pátku. Závody budou probíhat formou Jamu, kde si každý jezdec podle svých možností zvolí překážky, na kterých pak předvede to nejlepší. Do závodu se může přihlásit každý, pokud vyplní příslušný registrační formulář. Zájemci mladší 18 let budou potřebovat podpis zákonného zástupce. Vše je dobrovolné a bez startovného. Závod začneme kvalifikací, ti nejlepší postoupí do finále, kde se utkají o price money v hodnotě 6000 Kč, plus věcné ceny v hodnotě 15000 Kč. Na závěr proběhne soutěž o nejlepší trik - Best trik contest na největším dirtu o finanční hodnotu 1000 Kč. Velká lajna dostala na letošní sezónu nové 2,5m vysoké odrazy, a proto se můžeme těšit na velkou podívanou od všech jezdců. Trénink: 10:00 – 13:00, začátek kvalifikace: 14:00 – 15:30, finálový Jam: 16:30 – 17:30, best trick contest: 17:45 – 18:15, vyhlášení výsledků: 18:30. V průběhu závodu bude bohatý doprovodný program: pitbikeová exhibice v podání Jakuba Hrabala, biketrialová exhibice, ukázka kiteboardingu a zároveň zájemci budou mít možnost si vyzkoušet, jak se ovládá „velký drak“. Zájemci všech věkových kategorií budou moci vyzkoušet lezení na 8 m umělé stěně. Pro nejmenší bude k dispozici pump track, trať, která se skládá z malých hliněných překážek. Nově bude možnost si vyzkoušet a zahrát petanque. Na večer pak připravujeme koncert pěti kapel. Začátek koncertu 19:00. – 3:00 hod. Během závodů i večerní akce bude zajištěno bohaté občerstvení a něco dobrého k snědku. Pro zájemce bude možnost si postavit stan přímo v areálu bike parku. Velké poděkování obci Moravičany a našim sponzorům, díky kterým jsme schopni uspořádat letošní ročník. Více Info na <http://www.bikeparkmoravicany.cz/>

Hrkání v Mitrovicích. Snímkem se vracíme k letošním velikonočním svátkům. V Mitrovicích se mohou pochlubit nejen novou komunikací, ale i skupinou malých hrkačů, kteří místním občanům připomněli tradiční zvyk. Je chvályhodné, že jejich rodiče vedou děti od malička k sounáležitosti s obcí a pro děti to bude jistě krásná vzpomínka. Na snímku zleva: Tomášek Červinka, Adámek Chytil, Pavlík Bárta, Peťánek Chytil, Tereška Červinková, Pepíček Pazdera, Anička Pazderová, Eliška Heděncová a Jaroušek Kohoutek.

Spolek dobrovolných hasičů Moravičany

slaví v letošním roce 130 let od svého založení. K tomuto výročí pořádá za podpory obce Moravičany a Olomouckého kraje oslavy, které proběhnou ve dnech 4. a 5. července 2015.

Program oslav bude následující:

Sobota 4. července 2015:	9:00 - 10:00	Námětové cvičení
	10:00 - 13:00	Výstava hasičské techniky
	18:00 - 23:00	Sousedské posezení s táborákem, vše v areálu fotbalového hřiště K tanci a poslechu hraje S – Band Líšnice
Neděle 5. července 2015:	10:00	Výstava historie a současnosti SDH Moravičany
	11:00	Slavnostní schůze ke 130. založení SDH Moravičany
	22:00	Noční soutěž v požárním útoku, II. ročník memoriálu Jiřího Kutala Hasičské cvičiště na fotbalovém hřišti.
	24:00	Ohňostroj

Členové SDH Moravičany zvou tímto všechny k účasti na oslavách a doprovodných akcích.

Název: Moravičanský zpravodaj, vydavatel: Obec Moravičany, Moravičany 67, IČO: 00303046 Registrace: MK ČR E 17 513, periodičita: čtvrtletně. Den vydání: 19. 6. 2015